

132

DOE geschiedde het woord des HEEREN tot hem, zeggende: Maakt u op, gaat heenen na Zaphath die by Zidon is, en woond aldaar; ziet, ik hebbe daar eene Weduw-vrouwe gebo-den, dat ze u onderhoude. Doe maakte hy zich op, en ging na Zaphath; als hy nu aan de poorte der stad quam; ziet, zo was daar eene Weduw-vrouwe hout leezen-de: en hy riep tot haar, en zeide; Haald my doch een weinig waters in dit vat, dat ik drinke. Doe zy nu heenen ging om te haalen, zo riep hy tot haar, en zeide; Haald my doch [ook] eene beete broods in uwe hand. Maar zy zeide: [Zo waarachtig als] de HEERE uwe God leeft, indien ik eene koeke hebbe, dan alleen een hand vol meels in de kruike, en een weinig olie in de flesse: en ziet, ik hebbe een paar houten geleezen, en ik ga heenen, en het zal voor my, en voor mynen zoone be-reiden, dat wy het eten, en sterven. En Elias zeide tot haar; En vrees niet, gaat heenen, doet na uwen worde: maar maakt my voor eerst eene kleine koeke daar van, en brengt ze my hier uit; doch u, en uwen zoone zult gy daar na [wat] maaken. Want zo zeid de HEERE de God Israëls: Het meel van de kruike en zal niet verteert worden, en de olie der flesse en zal niet ontbreken, tot op den dag dat de HEERE regen op den aardbodem geeven zal. En zy ging heenen, en deede na het woord van Elias: zo at hy, en zy, en haar huis [veele] dagen.

LUKAS IV: 25, 26.

Ik zegge u in der waarheid, Daar waren veele weduwen in Israëel in de dagen Elie, doe den hemel drie jaaren en zes maanden geslooten was: zo dat daar grooten hongersnood wierd over het geheele land. En tot geene van haar en wierd Elias gezonden, dan na Sarepta Sidonis, tot een vrouwe, [die] weduwe [was.]

L I

ELIAS